

לבעינה של תורה

שיחות שנמסרו בבית המדרש על ידי ראש הישיבה הרב ברוך וידר שליט"א

שיחה תא

ב באלול תשפ"א

פרשת "שופטים"

”קראו בהיותו קרוב”

שיחה לפתיחת זמן אלול

מפצירים בהם להצטרף אליהם לטיול לכנרת, ואילו אנחנו טובלים בימה של תורה.

”בָּנִים אַתֶּם לָהּ אֱלֹקֵיכֶם”
הבוקר צד את עיניי מחזה נפלא - ראיתי אב המטפס במגלשה שבמתקני השעשועים של הרובע. הוא טיפס במעלה המגלשה כדי לקבל את ביתו הקטנה. מה גרם לאב המבוגר לטפס בתוך המגלשה? רצונו לקבל את

העיקר הוא
שנשים לנוכח עינינו
את היעדר ואת הכטרה -
להיפגש עם הקב"ה

ברוכים הבאים בשם ה' כל בני הישיבה - ר"מים יקרים, בני שיעור א' שבאו חדשים מקרוב, בני ארץ ישראל, ובני שנה א' החדשים שבאו מרחוק ועזבו את ביתם ואת ארצם כדי לבוא ללמוד את תורת ארץ ישראל בירושלים בישיבתנו. ברוכים הבאים גם שאר תלמידי הישיבה היקרים, אברכים יקרים, בני כולל הדיינות 'חושן משפט' שנפתח בישיבה השבוע. כולכם ברוכים

ילדתו!
מראה מופלא זה התחבר בראשי לדברי ה'טור' בתחילת הלכות ראש השנה, שם הוא מפרט את מנהגי חודש אלול: "תניא בפרקי רבי אליעזר: בראש חודש אלול אמר הקדוש ברוך הוא למשה³: 'עֲלֵה אֵלַי הַהֲרָה', שאז עלה לקבל לוחות אחרונות. והעבירו שופר במחנה: משה עלה לה, שלא יטעו עוד אחר עבודה זרה" כפי שאירע חטא העגל, שנגרם מפני שהתבלבלו בספירת הימים. "לכן התקינו חז"ל שיהיו תוקעין בראש חודש אלול בכל שנה

תהיו בשם ה' ויהי שם ה' מתגדל על ידכם ועל ידינו בעולם באמצעות לימוד תורתנו הקדושה, עליה נאמר¹:
”כִּי שֵׁם ה' אֶקְרָא” - זו התורה² - ”הָבוּ גִדָּל לְאֱלֹקֵינוּ”.

אילו היה לי כוח הייתי עומד כאן וזועק: "אלול!!! אמנם אין לי כוח לצעוק צעקה גדולה, אך בכל זאת ברצוני להגיד את הדברים. העולם כולו שרוי כעת ב"אוגוסט" ומצוי באמצעו של הנופש, ואילו אנו כאן בישיבה או חזים ב"א-לול". מסתבר שגם חלק מאיתנו מתמודדים עם ניסיונות משום שבני משפחתם

¹ דברים, פרק לב, פסוק ג

² עיין ברכות, דף כא, עמוד א

³ שמות, פרק כד, פסוק יב

ושנה וכל החודש כדי להזהיר ישראל שיעשו תשובה... וכן נוהגין.

היהדות אינה עוסקת בסמלים, תורתנו היא תורת חיים. תקיעת השופר של ימינו אינה רק זכר לאותה תקיעת השופר שנתקעה בהר סיני. נשים לב לדבריו הקדושים של הטור: **"לכן התקינו שיהיו תוקעים... כדי להזהיר את ישראל שיעשו תשובה"** - מטרת התקיעה היא להזהירנו על ההווה, על ה'אלול' של עכשיו.

הקב"ה ירד כביכול ממרומים וכביכול השפיל את עצמו להר סיני כדי לתת תורה לישראל מתוך אהבתו הגדולה את עם ישראל, כפי שאותו אבא השפיל את עצמו ונכנס לתוך המגלשה לשחק עם ילדתו שהוא כה אוהב, בבחינת **"בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם"**⁴. ה' בחר בנו מכל העמים וירד אלינו להשתעשע בנו ולהשתעשע איתנו, ואף אנו משתעשעים איתו בעוסקנו בדברי תורתו, שהם בבחינת **"אורייתא וקודשא בריך הוא - חד הוא"**. לא בכדי מכנה הכתוב את התורה בכינוי **"שְׂעִשְׁעִים"**⁵.

לאחר שעם ישראל טעה טעות נוראה ונכשל בחטא העגל, היה יכול ה' לנתק את הקשר עם ישראל בשל כפיות הטובה החמורה שנהגו בה. למרות זאת, באהבתו של הקב"ה אותנו הוא קרא למשה רבנו ובישר לו שעדיין אוהב הוא את עם ישראל ורוצה בהם. בהתאם לכך הוא ציווה עליו⁶: **"פָּסַל לָךְ שְׁנֵי לִוְחֹת אֲבָנִים פְּרָאשִׁים וְעִלָּה אֵלֵי הָהָר"** וקבל לוחות שניים. משה רבנו אכן עלה שוב להר סיני ושהה בו בארבעים ימי אלול אלו ושב למחנה ישראל כאשר שני לוחות האבן בידו. בימים אלו עלה משה לבקש את מחילת הקב"ה ואת אהבתו, את חידוש הברית והאהבה. בתום ארבעים הימים הקב"ה נענה לו ואמר: **"סִלַּחְתִּי כְּדַבְרְךָ"**⁷. כך ארע **ב'זמן אלול' הראשון**, שהתקיים בהר סיני ממש⁸. מאז

ולדורות נקבעו הימים הללו כימי רצון, ימי רצון אלוקי של מלך מלכי המלכים שהכל בידיו, שהלוא כידוע בבית מדרשו לאחר שהאיר אור גדול הוא שב ומאיר לעולם באותו יום בו האיר לראשונה⁹.

מלך זה גלה מביתו בתשעה באב ומאז הוא נותר בשדה, במטרה להישאר קרוב אלינו באהבתו אותנו. אנו עדיין מצויים בימי ז' דנחמתא הכרוכים יחד בימי העבודה והרצון של חודש אלול.

"בְּקִשׁוֹ פָּנָיו תִּמְד"

לאחרונה שמעתי סיפור ממורי ורבי הרב יעקב כ"ץ שליט"א, גאון ישראל מגדולי הדור, שזכינו והתברכנו ללמוד ממנו בישיבת 'הכתל'.

הרב יעקב סיפר לנו שספרו ל'חזון איש' על בחור שבזמן היותו בישיבה למד בהתמדה והתפלל, אך כעבור זמן יצא לתרבות רעה. הוא נשאל כיצד ייתכן הדבר? ה'חזון איש' השיב על כך בתשובה חכמה ועמוקה: הוא אכן למד, הוא אכן התפלל, אבל הוא לא נפגש עם הקב"ה אף פעם! הוא אמנם **"עשה שטייגן"** אבל עם הקב"ה הוא לא נפגש!

זכות עצומה נפלה בחלקנו, בני ישיבת 'הכתל'. אנו זוכים להיות בישיבה השוכנת במקום הנכבד והקדוש ביותר לעם ישראל ולומדים בה את תורת ה'. אנו שותפים בהגשמת חלום של דורות! בימים אלו כבר התחלנו לתקוע בשופר, להגיד **"לְדוֹד ה' אֹרִי וְיִשְׁעִי"**¹⁰ ולבקש סליחות. ברוך ה', אנו עושים כל כך הרבה. תכליתם של כל המעשים הללו היא שנזכה אנו בני האדם, קרוצי חומר, להיפגש עם הקב"ה. תכליתם ומטרתם של כל ארבעים הימים הללו היא להתכונן ולהיבנות לקראת הפגישה האלוקית הגדולה, שתתרחש ביום הכיפורים. ביום קדוש זה ניפגש עם הקב"ה, אבינו הרחום והאוהב, המשחק עימנו ואוהב אותנו לא פחות מאשר האב שטיפס על המגלשה ושיחק עם בִּיתו. הקב"ה הוא 'אבינו' והוא 'מלכנו' -

⁴ וישב משה אל ה' ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה וגו'. עשה שם עשרה מן תמוז וכל חדש אב הרי ארבעים יום. **עלה ברח"ל אלול** כשאמר לו: 'פסל לך והיה נכון לבקר וגו' ויפסול וישכם משה בבקר ויעל'. **עשה שם אלול כולו ועשרה מתשרי וירד בעשור**, והיו ישראל שרוים בתפלה ותענית. **ובו ביום נאמר לו למשה: 'סלחתי כדבריך' וקבעו הקדוש ברוך הוא יום סליחה ומחילה לדורות**.

⁵ עיין דרך ה', חלק ד, פרק ז, סעיף ו: "סדר שסידרה החכמה העליונה, שכל תיקון שנתקן ואור גדול שהאיר בזמן מהזמנים, בשוב תקופת הזמן ההוא, יאיר עלינו אור מעין האור הראשון, ותחודש תולדת התיקון ההוא במי שקבלו".

¹⁰ תהלים, פרק כז, פסוק א

⁴ דברים, פרק יד, פסוק א

⁵ משלי, פרק ח, פסוקים ל-לא: **"וְאֶהְיָ אֶצְלוֹ וְאֶהְיָ שְׂעִשְׁעִים יוֹם יוֹם מְשַׁחֲקֶת לִפְנֵי בָּכָל עַת. מְשַׁחֲקֶת בְּתֵבֶל אֶרְצוֹ וְשִׁעְשְׁעִי אֶת בְּנֵי אָדָם"** - "כי נתן אותה לבני אדם, **שהם ישתעשעו בה** ויעסקו בחכמה ויתנהגו על פיה, **והיא שעשוע ה'** אשר ידמו ללכת בדרכיו ולהגות בתורתו ולהשתעשע בה" (מלבי"ם).

⁶ דברים, פרק י, פסוק א

⁷ במדבר, פרק יד, פסוק כ

⁸ עיין מדרש תנחומא, פרשת כי תשא, פסקה לא: "אימתי ירד משה מן ההר? אמר רבי יהודה בר שלום: ק"כ יום עשה משה אצל הקדוש ברוך הוא, כיצד? 'בחדש השלישי לצאת בני ישראל וגו' בששה בחדש' נתן להם עשרת הדברות... ועשה שם ארבעים יום: כ"ד מסיון ו"ו מתמוז הרי מ' יום. ירד ב"ז בתמוז ראה את העגל ושב את הלוחות ורדה את הסרוחין י"ח ו"ט, וחזר ועלה בעשרים, שנאמר: 'ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל ה' וגו', וכתוב:

שנשים לנוכח עינינו את היעד ואת המטרה - להיפגש עם הקב"ה, להיפגש עם אבינו שבשמיים האוהב אותנו, הנותן לנו ימים גדולים ויורד אלינו כדי שנתקרב אליו. כדאי שננצל את הימים הללו למטרה זו.

”בצאתי לקראתך - לקראתי מצאתיך”

בספרים מוסבר שכוונת המושג ”ימי רצון“ היא שבארבעים הימים הללו שורה אווירה ואטמוספירה רוחנית המאפשרות יותר להיפגש עם הקב"ה. לא רצוי שנפספס זאת, חלילה. לשם כך עלינו להבין קודם כל שאנו נמצאים לפני הקב"ה - **”לפני מי אתם מטהרים”**, ומאידך להתנתק ככל היותר מדברים הסותרים זאת.

הדבר הראשון שיש להקפיד עליו הוא העובדה שרובנו מחוברים לעולמות חיצוניים מגוונים ומכיוון שאנו שואפים להיות טהורים - **”לפני מי אתם מטהרים”** - אני מבקש כבר ביום הראשון שכל בחור הבא לישיבה, כל אברך וכל ר"מ, כל השייך לבית המדרש הנפלא הזה, שיתקין סינון על המחשב ועל הטלפון הסלולארי שלו. אנחנו מסבסדים את התקנת תוכנת נט-ספארק במטרה שכל ואחד ואחד יתקין אותה. זהו כרטיס הכניסה להר סיני! לא ניתן לבוא למחנה שכינה ולהחזיק טומאה ביד! זוהי סתירה מיניה וביה. בפני כל אחד יעמדו ניסיונות במשך כל חייו, זו מהות האדם, אבל מוטל עלינו להיטהר ולסור מרע. בדורנו הדבר הראשוני הוא לוודא שלא תהיה טומאה במחנה שכינה, הוא הישיבה, חלילה. לכן, אני מבקש מי שלא עשה זאת שלא ייכנס עם מכשיר זה לבית המדרש, שלא תהיה בנו תבערה, חלילה. אני מבקש ממי שאין לו את כוחות הנפש הנדרשים להטלת סייגי-הצלה אלו על עצמו שלא ייכנס עם הטומאה הזו לבית המדרש. אין ספק שמכשיר זה אינו מחזיק רק טומאה בפוטנציאל אלא ממש בפועל, אין אפשרות אחרת.

גם לאחר שאדם התקין את הסינון, הטוב ביותר הוא שלא להיכנס איתו לבית המדרש. כמובן שלא לבוא לתפילה ולדבר עם הקב"ה ותוך כך חלילה, לדבר עם הקב"ה ולהציץ במסך. אם הילד שלי היה מתנהג כך בעודי משוחח עימו הייתי מתבייש בשבילו. איננו שמים לכך לב משום שהתרגלנו לכך, אולם כעת באנו למחנה שכינה, באנו לישיבה - להר סיני, ומצויים אנו בחודש

הוא אוהב אותנו כאבא והוא גם מלך כל יכול שאין גבול ליכולתו. בחסדו הגדול הוא מתייחס אלינו ורוצה להטיב לנו, ועל כן הוא נתן לנו ארבעים ימי רצון בהם נוכל להתקרב אליו ולהיפגש איתו. קול השופר המהדהד באוזנינו מכריז על כל יום שעבר, על כך שעלינו להתעורר, על כך שבעוד זמן מה יבוא המלך ופונה אלינו: **”שובו אלי ואשובה אליכם”**¹¹. הדברים אמורים בפרט כלפינו המצויים בישיבה, שבה ממשיכה התורה להימסר ובזה היא כדוגמת הר סיני, ובפרט כאשר היא שוכנת אל מול הר המוריה. במשך ארבעים היום הללו אנו נמצאים לפני הר סיני והקב"ה נמצא עימנו כאן.

הרמב"ם בפירוש המשניות מסביר מדוע אין אומרים אומרים הלל בראש השנה וביום הכיפורים¹². בתוך דבריו הוא מתבטא ביחס לימים הללו: **”שהם ימי עבודה והכנעה ופחד ומורא מהשם ויראה ממנו ומברח ומנוס אליו”** - לא ניתן לברוח ממנו אלא רק לברוח חזרה אליו - **”ותשובה ותחנונים ובקשה כפרה וסליחה”**.

אוסף על דבריו ואומר שאמנם אלול ועשרת ימי תשובה הם ימי תשובה ויראה, אולם ביסודם הם ימי אהבה ורצון, ימים בהם אבינו שבשמיים קרוב אלינו יותר.

בימים אלו אנו עוסקים בישיבה בפרק ”יום הכיפורים“ במסכת יומא, העוסקת כולה ב”יום הקדוש“ שיראים להזכירו בשמו¹³. אני סבור שיש בישיבה אחד שאינו מסוגל לסיים את הפרק כולו עד לסיום ה”זמן“. במידה והדבר קשה ניתן להיעזר בספרי עזר ובגמרות שוטנשטיין וכדומה. עלינו לסיים את הפרק עד לסוגיית התשובה וארבעת חילוקי הכפרה, הנחתמת בדברי רבי עקיבא: **”אשריכם ישראל, לפני מי אתם מיטהרין מי מטהר אתכם”**¹⁴.

במשך ארבעים יום אנו מכינים את עצמנו ליום הקדוש הזה - בלימוד תורה, בתפילה ובתשובה. **העיקר הוא**

¹¹ מלאכי, פרק ג, פסוק ז

¹² ראש השנה, פרק ד, משנה ז

¹³ עיין בני יששכר, מאמרי תשרי, מאמר ח, אות ד: ”המסכתא המדברת מענין מצות היום לא נקרא שמה על שם היום יום הכפורים (כאין שבת, פסחים, ראש השנה, סוכה) רק נקרא ”יומא“, להורות קדושת היום הוא ממקום נעלם ראוי להסתירו. על כן מנהג אנשי מעשה שלא להזכיר שמו כל כך בפשיטות באיזה דברים, רק כשמזכירים מענינו לאיזה הצטרפות קוראים אותו סתם ”יום הקדוש“.

¹⁴ משנה, פרק ח, משנה ט

ואומר "כשמזכירים את הרב אנחנו עומדים", כפי שהעידו על כך.

אנו בישיבת 'הכתל' איננו רק מכבדים את דמותו ומעריצים אותה, איננו רק לומדים את תורתו בשיעורים הרבים המתקיימים בישיבה, אלא אנו מבססים את חיינו הפרטיים והלאומיים על משנתו הרוחנית. הדברים מגיעים עד כדי כך שקיימת בישיבה פינה בה רשומים שמות ההרוגים על שם קדשו למען ארץ ישראל, וביניהם אביתר תורג'מן חברנו הי"ד, שמסרו את נפשם מכוחה של דרך זו. ישיבת 'הכתל' ושבעים-שמונים אחיותיה ישיבות ההסדר, יחד עם שאר הישיבות הקדושות הציוניות ועם עשרות המכינות, כמו גם ישיבות-תיכונות אולפנות ומדרשות רבות - כולן בונות את דרכן על פי דרכו. אתמול קיבלתי מכתב ממנכ"ל ישיבות ההסדר בו נכתב שכיום כשנים עשר אלף בחורים לומדים ב'ישיבות ההסדר', המשלבות ומסדירות יחד תורה, צבא ומדינה. כשאני הייתי ב'הסדר' כל בני 'ישיבות ההסדר' במחזור הגיוס שלנו מנו רק פלוגה אחת. כן יוסיף ה' וייתן ואתם תקימו עוד 'ישיבות הסדר' ועוד ישיבות גדולות ותרבו תורה בישראל.

באנו לישיבת הכותל כי זו ישיבה מצוינת ברוך ה', יש פה ר"מים מדהימים ותלמידים נפלאים. מורנו ורבנו הרב חיים ישעיהו הדרי זצ"ל, שהישיבה עומדת בזכותו, סיפר לי שהרב צבי יהודה אמר לו: "אם ישיבת הסדר - אז ישיבת הכתל מספר אחת". אולם הדבר העיקרי הוא דרכה של הישיבה - ישיבה ההולכת בדרכו של מרן הרב קוק זצ"ל. איננו מתגייסים לצבא כדי שבקורות חיינו יהי רשום ששירתנו בצבא. אנו מתגייסים לצבא משום שאנו רואים בכך שליחות קודש. אנו רואים זאת כחלק מהתורה, בהתאם לתפיסה שקיבלנו מתוך מבטו של הרב קוק, כפי שהונחל לנו על ידי בנו הרב צבי יהודה זצ"ל שאנו לומדים את תורתו בישיבה.

היום יתחיל בישיבה שיעור חדש של הרב ראובן ששון שליט"א, בעל 'טללי חיים', שעניינו הוא לחבר את העולמות העליונים אל עבודת ה' שלנו, בחיים הפרטיים והלאומיים, ותמיד מקשר זאת לכתבי הרב קוק. גם הדברים שהוא מביא מדברי קדמונים ומנסתר מתחברים אל תורתו של הרב קוק זצ"ל וכתובים בה.

אלול. לכן הטוב ביותר הוא שלא להיכנס עם מכשיר סלולארי לבית המדרש - לא בתפילה, לא בסדרי הלימוד ולא בשיעורים, אלא להשאירם בסלסלות או בתאים שהותקנו בכניסה לבית המדרש. מי שאינו סומך על כך יוכל להשאירו בחדרו בפנימייה המפוארת שברוך ה' זכינו לה, תודות לכל העוסקים במלאכה שתסתיים בקרוב בעזרת ה', בה יש לכל אחד ארון שניתן לנעול אותו ולהשאיר בו את המכשיר בכבוד גם למשך יום שלם, ואפילו למשך ארבעים יום. בטוחני שמי שיניח אותו שם למשך ארבעים יום, מלבד לצורך דרישה בשלום ההורים בערב, ייפגש עם הקב"ה עוד יותר. בנוסף לכך יש להדגיש כי תקנת בית המדרש היא שבבית המדרש אין משוחחים בפלאפון. זוהי בחינת "סור מרע".

הצד של "עשה טוב" הוא לצלול בעמלה של תורה, בשמחה של תורה, בהטהרות ובהתעלות לבוא כראוי לפגישה עם הקב"ה מלך מלכי המלכים.

"עבד לעם קדוש"

בתחילתו של חודש אלול בישיבה אנו נוהגים לעלות לציון של מרן הראי"ה קוק זצ"ל, הרב אברהם יצחק הכהן קוק, שהלילה יחול יום השנה השמונים ושש לפטירתו. אם בעבר היה ניתן לפגוש רק כעשרים או כשלושים איש סביב ציונו על ההר, הרי שמחר יהיה ניתן לפגוש שם אלפים, ברוך ה', כולל הרב הראשי לישראל, שישתתף בטקס ממלכתי לציון הדבר. מדוע אנו מקדישים לכך 'סדר בוקר' מחודש אלול? מדוע אנו עולים דווקא לקברו של הרב קוק, ולא לקברו של ה'חזון איש' בבני ברק, למשל?

אין ספק שגדול הדורות האחרונים במאה השנה האחרונות היה לכל הדעות - ציונים, חרדים, ספרדים, אשכנזים, ליטאים, חסידים - מרן הרב זצ"ל, שהקב"ה שלחו במיוחד לדור הזה. הרב זצ"ל היה ענק בכל חלקי התורה, נגלה ונסתר, שלא היה כדוגמתו. הדבר פשוט לכל מי שאינו עם הארץ ומצומצם. גם גדול הדור של עולם התורה הליטאי שחי בדורנו, הרב יוסף שלום אלישיב זצ"ל (חותנו של הרב חיים קנייבסקי יב"לח"א) היה מכנה את הרב קוק זצ"ל "הרב", כפי שאנו נוהגים בישיבת 'הכתל'. כשהיו מזכירים את שמו של הרב קוק בביתו של הרב אלישיב הוא היה נעמד מלוא קומתו

”הַשִּׁיבָה לִי שְׁשׁוֹן יִשְׁעֶךָ”

בחדש אלול אנו נוהגים ללמוד גם בספרו המופלא של הרב זצ”ל ‘אורות התשובה’, אשר הוא עצמו אמר עליו: **”את אורות התשובה צריכים ללמוד בלי גבול”**. הרב ערך בעצמו את שלושת הפרקים הראשונים ובנו הרב צבי יהודה זצ”ל השלים את עריכת שאר הפרקים.

בפתיחת הספר מופיעה אגרת מיוחדת שהרב כתב לנאמן ביתו, שראה את עצמו כתלמידו, הרב יעקב משה חרל”פ זכר צדיק וקדוש לברכה. באגרת זו הוא סיפר לו על חזונו לכתוב חיבור על התשובה, שישקף את שמחתה של התשובה ואת הביטחון שבה, יחד עם היראה שבה¹⁵.

תפיסה זו מחוברת גם למתרחש במדינת ישראל שעדיין לא קמה אז. כל אלה מחוברים למהלך הכללי של הקץ המגולה ושל הרי ישראל הנעבדים והנזרעים, של רכבת ישראל השועטת ברחבי הארץ ושל הרכבת העולה לירושלים, שכל מקום במדינת ישראל הולך נבנה ומשתכלל, על אף הבעיות והמורכבויות המצויות. על כן הוא כותב: **”ואם יבוא אדם”** - אדם הלומד תורה ושקוע בלימודה - **”לחדש דברים עליונים בעסקי תשובה בזמן הזה, ואל דברת קץ המגולה ואור הישועה הזרוחה לא יביט”** - הוא לא יסתכל ולא יבין שתשובתו הפרטית של כל יהודי ויהודי קשורה אל הרכבת בירושלים, אל בניין הארץ המופלא, אל השכונות וגורדי השחקים הנבנים בכל מקום ומקום, אל הארץ הנעבדת ואל השמיטה שהולכת ומתקיימת משמיטה לשמיטה. אם הוא לא יחבר בין כל אלה הוא **”לא יוכל לכוון שום דבר לאמיתתה של תורת אמת. כי כל זמן מאיר בתכונתו”**. הקב”ה מאיר על בני דור זה אור מיוחד, אור של חסד אלוקי מופלא, שלא זכו לו כל הדורות מאז חורבן בית המקדש, והדבר משליך אף על עבודת ה’ הפרטית שלנו. **”ועצת ה’ אשר יעץ להחל אור גאולה”** - לקב”ה יש “עצה”, כלומר מחשבה פנימית, להצמיח גאולה, המוקפת בהמון קשיים רוחניים ובהתמודדויות בכל תחום ותחום. אם מישהו חושב שיכול לשנות את המהלך האלוקי הרי שהוא טיפש והוא אינו מבין מהו קודשא בריך הוא, מלך מלכי המלכים, השליט בכל. איש אינו יכול לעמוד בדרכה של הגאולה ההולכת ומפציעה

באופן ברור לפנינו: **”ודאי לא יועילו כל חשבונות העולים בלב אדם שמחשבותיו הבל נגד עצת ה’ העליונה אשר דיבר טוב על ישראל, לכוון אור גאולה ודרך חיים לשאר עמו, העתידים להיות כולם שבי פשע”**. אפילו זה שלא היינו מצביעים לו בבחירות בשום מחיר בעולם גם הוא שייך לכלל ישראל ולמהלך כללי זה.

”דֶּרֶךְ לַעֲבֹר גְּאוּלָּים”

אנו מצויים בימים מורכבים. לצערנו מגפת הקורונה שבה ואיננו יודעים עדיין לאן מועדות פנינו. נשתדל להיזהר במידת האפשר, מבלי להיקלע להיסטריה, לפי הוראותיו של הרב רוני קלופשטוק שליט”א, אחראי הקורונה. מציאות זו גוררת כל כך הרבה שאלות מורכבות. אמר לי השבוע מורי ורבי הרב כ”ץ שליט”א שאין כלל ספק, שכאשר מסתכלים על כל המתרחש, מהקורונה ועד לוועדות הממשלה, ניתן להבחין שמתקמת לפנינו עצת ה’ עליונה, מהלך אלוקי גדול שאנו מאמינים בו, מקווים לו ומתפללים אליו.

כל זאת מתחבר אל הראייה של הרב זצ”ל, אל התורה המופלאה שאנו שואפים ללמוד מפי הר”מים שלנו, אל הלימוד העצמי, אל לימוד של עבודה, אל לימוד של תפילה, אל לימוד של יראת שמיים ותיקון המידות. כל אלה ינבעו מתוך החיבור של ההבנה הגדולה שהתשובה הפרטית מתחברת לתשובה הכללית.

בהתאם לכך, נצא מחר בעזרת ה’ כולנו כאיש אחד, רבנן ותלמידיהון, אברכים ותלמידים, ונעלה יחד במעלה ההר אל הר הזיתים ונישא תפילה על ציונו הקדוש שיאיר עלינו בישיבה באור הגאולה ההולך ואור, באור תורתו הגדולה ההולכת ומתפשטת ממתי מעט לאלפים רבים, ומתוך כך נהיה שליחים נאמנים של התורה הגדולה הזו. כל אחד מאיתנו מחוייב להאיר את עם ישראל באורה של תורה גדולה זו, בין בארץ ישראל ובין בחו”ל.

יהי רצון שיהיו לנו ימי אלול ימי רצון והתעלות, ימי התגדלות בתורה וקרבת ה’; ימים בהם נזכה לפגוש אותו ואת אור פניו בחסד. **”לֵךְ אָמַר לְבִי בְקֶשׁוֹ פָּנֶי אֶת פְּנֵי ה’ אֲבָקֶשׁ”**¹⁶ - מי שיבקש את פניו אין ספק שבוודאי הוא יימצא לו.

